

HOME

ΣΥΝΕΝΤΕΥΞΕΙΣ

ΚΑΤΕΡΙΝΑ ΜΑΝΑΝΕΔΑΚΗ: ΤΙΠΟΤΑ ΚΑΙ ΚΑΝΕΙΣ ΔΕΝ ΣΕ ΠΡΟΕΤΟΙΜΑΖΕΙ ΣΤΑ ΑΛΗΘΕΙΑ ΓΙΑ ΑΥΤΑ ΠΟΥ ΣΕ ΠΕΡΙΜΕΝΟΥΝ ΟΤΑΝ ΓΙΝΕΣΑΙ ΜΑΜΑ

ΚΑΤΕΡΙΝΑ ΜΑΝΑΝΕΔΑΚΗ: ΤΙΠΟΤΑ ΚΑΙ ΚΑΝΕΙΣ ΔΕΝ ΣΕ ΠΡΟΕΤΟΙΜΑΖΕΙ ΣΤΑ ΑΛΗΘΕΙΑ ΓΙΑ ΑΥΤΑ ΠΟΥ ΣΕ ΠΕΡΙΜΕΝΟΥΝ ΟΤΑΝ ΓΙΝΕΣΑΙ ΜΑΜΑ

by [Πελιώ Παπαδιά](#) / Νοέμβριος 16, 2017 / [Χωρίς σχόλια](#)

Η Κατερίνα Μανανεδάκη μιλάει στο Ταλκ με αφορμή την επανακυκλοφορία του βιβλίου της «[Τι τραβάμε κι εμείς οι μάνες!](#)», από τις εκδόσεις Ψυχογιός.

Καλημέρα Κατερίνα, καταρχάς θέλεις να συστηθείς στο κοινό μας;

Με χαρά! Λοιπόν...Γεννήθηκα και μεγάλωσα στις Σέρρες, κατάγομαι όμως από τα Χανιά και πιο συγκεκριμένα από τις Καλύβες κι έτσι συνδυάζω με επιτυχία αυτό που λέμε... Βουνό και Θάλασσα! Δούλεψα πολλά χρόνια ως δημοσιογράφος στην τηλεόραση και το Ραδιόφωνο, ANT1, Mega, Star και στα περιοδικά, σε εκδόσεις μεγάλης αναγνωσιμότητας και κυκλοφορίας. Τώρα γράφω βιβλία, έχω γράψει ήδη δεκατέσσερα, έντεκα μυθιστορήματα

και τρία παραμύθια και συνεχίζω ακάθεκτη αφού το καινούριο μου θα κυκλοφορήσει από τις Εκδόσεις Ψυχογιός, εκεί κοντά στο καλοκαίρι! Είμαι όμως και μαμά δυο αγοριών, 14 και 9 ετών αντίστοιχα και όσα ρεκόρ δεν πέτυχα στα νιάτα μου, κάνοντας πρωταθλητισμό στο έπταθλο, τα κυνηγάω τώρα, αφού τρέχω ,κάνω άλματα και αγωνίζομαι καθημερινά για να τα προλάβω όλα. Μου αρέσει η χειμερινή κολύμβηση και στον ελεύθερο χρόνο μου, κάνω βόλτες στα σύννεφα!

Το βιβλίο σου «Τι τραβάμε κι εμείς οι μάνες» κυκλοφόρησε για πρώτη φορά το 2005 και 12 χρόνια μετά επανακυκλοφορεί αναθεωρημένο. Καταρχάς, γιατί πίστεψες (ορθώς κατά την ταπεινή μου γνώμη) ότι έπρεπε να επανακυκλοφορήσει και κατά δεύτερον τι ακριβώς έχεις αναθεωρήσει μέσα σε αυτή τη δωδεκαετία;

Για να είμαι ειλικρινής, δεν πίστεψα εγώ πως πρέπει να επανακυκλοφορήσει αλλά έτσι το έφερε ή ζωή! Τι εννοώ; Με την καινούρια χρονιά, το βιβλίο θα γίνει θεατρική παράσταση στο θέατρο «Χυτήριο» . Η Βάσια Παναγοπούλου είχε διαβάσει το βιβλίο και της άρεσε πολύ. Άλλωστε κι εκείνη είναι μαμά και ξέρει κι έτσι, όταν κάναμε μια κουβέντα για το ότι μάλλον ήρθε η ώρα οι μαμάδες να γίνουν πρωταγωνίστριες ΚΑΙ στη σκηνή, σκέφτηκα πως δεν θα μπορούσε να λείπει το βιβλίο από τα βιβλιοπωλεία. Άσε που συνεχώς προστίθενται στην παρέα νέες γυναίκες που θέλουν και επιβάλλεται λέω εγώ ,να έχουν μια ιδέα για το τι εστί στα αλήθεια μητρότητα. Όσο για το τι έχω «φρεσκάρει»; Ο Μπραντ χώρισε την Αντζελίνα κι ο Τζόρτζ (Κλούνει) παντρεύτηκε την Αμάλ κι έγινε μπαμπάς. Καυτά θέματα που έπρεπε να ...αναδειχτούν!!!

Τι σε οδήγησε να γράψεις αυτό το βιβλίο; Και ποια είναι τα σχόλια (καλά, όχι όλα, τα πιο sos), που έχεις εισπράξει από όσους και όσες το διάβασαν;

Το έγραψα γιατί ήθελα να πω, να φωνάξω για την ακρίβεια, πως είναι ΤΟΣΟ ΔΥΣΚΟΛΟ να είσαι μαμά! Πως είναι απίστευτο να γίνεσαι το κέντρο του κόσμου για ένα πλασματάκι που τα περιμένει όλα από σένα και δεν μπορεί να ζήσει χωρίς εσένα. Πως η εγκυμοσύνη είναι μια εξοντωτική περίοδος, η γέννα πανδύσκολη και πως από τη στιγμή που γίνεσαι μαμά, θα πρέπει να ξεχάσεις για πάντα το ΕΓΩ . Ήθελα να πω επίσης πως όσο κι αν προσπαθείς να γίνεις τέλεια μάνα, σύζυγος και εργαζόμενη, ΔΕΝ υπάρχει περίπτωση να το καταφέρεις, γι αυτό ας διαβάσουμε μια ωραία ιστορία και ας γελάσουμε με αυτά που μας συμβαίνουν!!! Όσο για τα καλύτερα που έχω ακούσει; «Είναι η ζωή μας σε λέξεις, έχεις βάλει κάμερες στο σπίτι μας, καλά δεν το πιστεύω ότι ξέρεις όλα όσα ζούμε τόσο καλά». Το πιο μεγάλο κομπλιμέντο όμως είναι όταν μια γυναίκα που δε με γνωρίζει ανακαλύπτει πως έχω γράψει το «Τι Τραβάμε κι Εμείς οι Μάνες!» και χωρίς να μου πει λέξη, αρχίζει να γελά δυνατά! Είμαι συλλέκτης ευτυχισμένων στιγμών. Τις μαζεύω, τις τακτοποιώ, φτιάχνω κολάζ και τις παρουσιάζω στις ιστορίες μου, τις φωτίζω με αισιοδοξία και κέφι και ελπίζω πως κερδίζω έτσι ένα μικρό κομμάτι στην καρδιά των αναγνωστών.

Χρησιμοποιείς ως βασικό σου εκφραστικό μέσο το χιούμορ. Τι ακριβώς θέλεις να πετύχεις μέσα από τη γλαφυρή σου αφήγηση;

Το χιούμορ για μένα είναι η απάντηση στις αγωνίες μας . Είναι ο εύκολος τρόπος να πεις δύσκολα πράγματα και να εκφράσεις όσα σε φοβίζουν βαθιά. Τα βιβλία μου είναι η ηθογραφία της ζωής μας και της εποχής μας και χαίρομαι που μπορώ να παρατηρώ τα πάντα και να «ζωγραφίζω» χαμόγελα.

«Δεν υπάρχει μεγαλύτερη ευτυχία από τη μητρότητα». Αυτό είναι μια καθολική αλήθεια; Και άραγε, η ανάγκη μια γυναίκας να γίνει μάνα είναι, κατά τη γνώμη σου, περισσότερο βιολογική ή κοινωνική;

Όχι δεν είναι καθολική αλήθεια. Υπάρχει και η ευτυχία του να επιλέξει μια γυναίκα με κριτήριο το αληθινό της «θέλω» το αν θα γίνει ή όχι μαμά. Υπάρχουν πια γυναίκες που το δηλώνουν ξεκάθαρα πως δε θέλουν να γίνουν μαμάδες. Αγαπούν τα βαφτιστήρια τους, τα ανίψια τους, μοιράζονται ζωή με τη δουλειά τους, με τους φίλους τους. Δεν νιώθουν πως «πρέπει» να απολογηθούν σε κανέναν για τις επιλογές τους και «τους βγάζω το καπέλο». Η ανάγκη της μητρότητας είναι αυτό το «κάτι» στην καρδιά μιας γυναίκας. Αν υπάρχει καλώς αλλιώς... καλώς και πάλι!

Αναφέρεσαι σε μια συνωμοσία ροζ πανευτυχίας «εναντίον» των γυναικών που ακόμα δεν έχουν γίνει μαμάδες. Γιατί άραγε η κοινωνία επιλέγει να ντύσει τη μητρότητα με αυτό τον μανδύα την απόλυτης τελειότητας, ενώ η πραγματικότητα απέχει παρασάγγας από αυτό το όνειρο;

Πρόκειται σαφώς περί συνωμοσίας! Τίποτα και κανείς δεν σε προετοιμάζει στα αλήθεια για αυτά που σε περιμένουν όταν γίνεσαι μαμά. Γι αυτό νομίζω ότι και το βιβλίο μου αγαπήθηκε τόσο πολύ. Γιατί λέει με έναν αστείο αλλά απόλυτα αληθινό τρόπο ,αλήθειες και τσαλακώνει την «τελειότητα» του ...ψεύτικου μαμαδοκατεστημένου που μας δημιουργεί τύψεις .ΟΧΙ. Δεν υπάρχουν τέλειες γυναίκες, υπάρχουν αληθινές γυναίκες που αγωνίζονται για το καλύτερο προσπαθώντας να μη χαθούν στην ανοησία της «ροζ πανευτυχίας».

Οι δυο εγκυμοσύνες μου ήταν κάκιστες και για 18 μήνες της ζωής μου υπέφερα σχεδόν καθημερινά, και σωματικά και ψυχολογικά. Στο μαιευτήριο ήθελα απλά να σκοτώσω όποιον έβλεπα μπροστά μου. Νομίζω δε ότι οι πρώτες μέρες με το πρώτο μωρό στο σπίτι ήταν από τις χειρότερες εμπειρίες της ζωής μου, χωρίς δε καν να έχουμε και κάποιο πολύ σημαντικό πρόβλημα. Όταν, όμως, πάω να τα αποκαλύψω όλα αυτά σε μέλλουσες μαμάδες, οι γύρω μου δαγκώνονται και με σκουντάνε. Σχολίασε, σε παρακαλώ, ως συνέχεια της προηγούμενης ερώτησης.

Συγχαρητήρια!!! Είσαι κανονική μαμά και ουχί μια μεταλλαγμένη εξωγήινη!!! Όλες τα ίδια και χειρότερα έχουμε περάσει! Ατέλειωτα ξενύχτια και ψυχολογικά πίσω μπρος! Απερίγραπτες στιγμές απείρου τρέλας. Αλλά είδες, όμως, Πελιώ...Το θαύμα της ζωής τελικά... Μετά το πρώτο παιδί και τις τόσες δυσκολίες, θα περίμενες πως καμιά γυναίκα δε θα ήθελε να κάνει δεύτερο! Κι όμως κάνουμε και δεύτερο και τρίτο και τέταρτο... Κι έχουμε τόση αγάπη που θέλουμε να δώσουμε και τόση αγάπη θέλουμε να πάρουμε... Να μοιραστούμε... Πάντως καλό θα ήταν τα σκουντήματα...συγκάλυψης να κοπούν μαχαίρι!!!

Πλέον, έχουν αυξηθεί ραγδαία τα διαζύγια όταν τα παιδιά είναι πολύ μωρά. Η δική μου συμβουλή, μιλώντας εκ πείρας, προς φίλους που συζητούν για χωρισμό με βρέφη και toddler στο σπίτι είναι να κάνουν υπομονή μέχρι να φτάσει το τελευταίο παιδί τουλάχιστον 5 ετών. Τότε θα μπορέσουν να πουν ότι θα ξαναμπούν σε φυσιολογικούς ρυθμούς. Και να ξαναδούν πού βρίσκονται ως ζευγάρι. Ποια είναι η άποψή σου;

Σίγουρα αν μπορεί να αντέξει το ζευγάρι μέχρι να μεγαλώσει λίγο το παιδί έχει πολύ περισσότερες πιθανότητες να μείνει μαζί. Αλλά και πάλι, αν δεν υπάρχουν γερές βάσεις και υπομονή είναι πολύ δύσκολο να κρατηθεί δεμένη η οικογένεια χωρίς να πληγωθούν τα παιδιά...

Μέσα στα χρόνια που μεσολάβησαν μεταξύ του σήμερα και της πρώτης έκδοσης του βιβλίου σου προέκυψε και κάτι νέο. Το διαδίκτυο. Οι μαμαδοσελίδες. Τα εγκυμομπλόγκ. Τα μαμαδομπλόγκ. Τα γονεοφορα. Όλα αυτά, κατά τη γνώμη σου, βοηθούν τη γυναίκα ή την αγχώνουν. Την καθοδηγούν ή την μπερδεύουν. Να τα αναπτύξουμε ή να τα καταργήσουμε, τελοσπάντων;

Διαβάζεις το ένα, διαβάζεις το άλλο, αναρωτιέσαι «εγώ τα κάνω αυτά; Γιατί δεν τα κάνω; Γιατί δεν τα ξέρω; Μήπως όλοι οι υπόλοιποι μεγαλώνουν σούπερ τέλεια παιδιά κι εγώ έχω μείνει πίσω;» Όχι. Πρέπει να υπάρχουν όλα, αλλά να τα φιλτράρουμε και να κρατάμε αυτά που μας ταιριάζουν. Να εμπιστευόμαστε το ένστικτο μας χωρίς φόβο. Εμείς και μόνο εμείς ξέρουμε τι είναι το καλύτερο για το παιδί μας και την οικογένεια μας.

Σήμερα η πλειονότητα των γυναικών εργάζεται. Και εδώ έρχεται το δίλημμα «Μητρότητα ή Καριέρα» που τις περισσότερες φορές είναι αληθινό. Η αγορά εργασίας στην Ελλάδα της κρίσης δεν είναι ούτε mother friendly ούτε kids friendly. Αυτό μπορεί να αλλάξει, άραγε, κάπως;

Κάνεις καριέρα ή καλύτερα προσπαθείς να κάνεις καριέρα στις μέρες μας και νιώθεις τύψεις, επειδή δεν είσαι κοντά στα παιδιά. Κάθεσαι σπίτι δίπλα στα παιδιά και νιώθεις άσχημα που δεν κάνεις πράγματα για τον εαυτό σου και δεν κυνηγάς τα όνειρα σου. Η αγορά εργασίας ούτε ήταν ποτέ ούτε νομίζω ότι θα γίνει ποτέ πραγματικά φιλική για τις

μαμάδες και οι φωτεινές εξαιρέσεις δυστυχώς είναι σπάνιες. Στην Ελλάδα της κρίσης είναι όλα τόσο δύσκολα...Τι να πω; Μακάρι να αλλάξει κάτι σύντομα προς το καλύτερο...

Μέχρι τώρα έχουμε διαπιστώσει ότι η μητρότητα τον 21ο αιώνα είναι όντως μια πολύ δύσκολη υπόθεση. Μήπως κάνουμε κι εμείς οι μαμάδες λάθη; Ποια η γνώμη σου για το λεγόμενο μαμαδόμετρο, που βγαίνει σε πραγματική και διαδικτυακή ζωή, γεμίζοντάς μας με τύψεις, άγχη και θυμό;

Έχουμε τόσα πολλά «αληθινά» θέματα να λύσουμε που πραγματικά το τελευταίο που μας χρειάζεται είναι να ασχοληθούμε σοβαρά με το μαμαδόμετρο!!! Οι περισσότερες και οι περισσότεροι χρειαζόμαστε... πιεσόμετρο!

Πού βρίσκεται ο μπαμπάς, ο σύντροφος, ο σύζυγος μέσα στον κυκεώνα της μητρότητας; Μήπως τον έχουμε λίγο ξεχάσει; Η πατρότητα γιατί να μην είναι (κοινωνικός) αυτοσκοπός;

Που είναι ο πατέρας οέοοοοο;!!!!!! Το παρήγορο είναι πως οι νέοι μπαμπάδες ασχολούνται με τα παιδιά τους πολύ περισσότερο από τους «παλαιότερους». Νομίζω πως επειδή είναι παιδιά μαμάδων που έχουν ταλαιπωρηθεί, είναι πιο κοντά στις γυναίκες τους. Κι αυτό είναι μεγάλο κέρδος...

Κάτι είπες πριν και για μεταφορά του βιβλίου στο θέατρο και δεν το πολυαναπτύξαμε. Για λέγε!

Όπως σου είπα και παραπάνω, με τη νέα χρονιά, θέατρο Χυτήριο «Τι Τραβάμε κι Εμείς οι Μάνες!», θεατρική απόδοση του βιβλίου από τον τρομερό Δημήτρη Αποστόλου. Έχει γράψει τέλεια αστεία και φοβερές ατάκες. Ανυπομονώ...

Κλείνοντας, σε ποιες γυναίκες απευθύνεται το βιβλίο σου; Ποιες νομίζεις ότι θα το απολαύσουν και ποιες νομίζεις ότι θα το απορρίψουν; Και σε ποιους άντρες απευθύνεται; Ποιοι νομίζεις ότι θα το απολαύσουν και ποιοι ότι θα το απορρίψουν;

Απευθύνεται σε όλες τις γυναίκες και όλους τους άντρες. Εύχομαι να το απολαύσουν όλες και όλοι. Και οι άντρες να το κάνουν δώρο στις γυναίκες τους για να αποδείξουν έτσι πόσο πολύ τις αγαπούν και τις σκέφτονται! Υγεία και αισιοδοξία να έχουμε, ώστε να μπορούμε να

προσφέρουμε και να παίρνουμε αγάπη... Οι καιροί είναι δύσκολοι και μας θέλουν «μαζί».

Κατερίνα Μανανεδάκη: [Τι τραβάμε κι εμείς οι μάνες!](#), εκδόσεις Ψυχογιός, 2017